

Uvođenje CO₂ poreza na uvezenu robu drastično bi povisilo troškove poslovanja mnogim tvrtkama

MOST PREDLAŽE UVOĐENJE EKOLOŠKOG NAMETA KOJIM BI SE OPTERETILI UVoznici

Porez na ugljikov dioksid zaštitiće domaće proizvode

PIŠE VEDRAN MARJANOVIĆ

O bračun s uvoznim lobijima jedan je od lajtmotiva "reformskih" nagnuća trenutnih pregovarača o sastavu nove Vlade. Tako je Most predložio, a HDZ i SDP (sa zadrškom) prihvatali, da se u cilju zaštite domaće proizvodnje hrane i pića uvede porez na ugljikov dioksid radi udaljenosti porijekla proizvoda uvoznicima, odnosno dobavljačima robe iz inozemstva.

Ideja s nametom na CO₂ nije nova, razmatra se i na razini Europske unije u sklopu nastojanja da se ekološkim porezima smanji zagadenje okoliša, ali i ispravi nekonkurenčnost europskih tvrtki u odnosu na kineske koje nemaju nikakvog obzira prema emisiji ugljičnog dioksida u atmosferu. Porezom bi se opteretio uvoznik, odnosno dobavljač robe iz inozemstva jer, koristeći transport, zagaduje okoliš.

Protiv novih nameta

Europarlamentarac Davor Škrlec (ORaH) suglasan je s potrebom da se štiti domaća, ekološki čista proizvodnja hrane i da se utice na smanjenje korištenja proizvoda i usluga u čijoj je proizvodnji i transportu prisutan ugljikov dioksid. No, napominje Škrlec, Evropska unija protiv je novih poreza.

- Novi porezi, pa tako i oni "ekološki" ili "zeleni" i u budućnosti će se nastojati izbjegavati. Mislim da će se i Unija i članice upućivati ka poticanju proizvodnje, transporta, uzgoja i svih drugih djelatnosti sa smanjenom emisijom CO₂ ili bez njega u potpunosti - procjenjuje Škrlec. U prilog svojoj procjeni naš sugovornik navodi nedavno pokrenutu praksu pojedinih zrakoplovnih i drugih prijevoznika koji na svojim kartama tiskaju upozorenje ka-

Primjenom poreza u Hrvatskoj, u državni i proračun EU-a silo bi se između milijardu i 3,3 milijarde kuna. Mostov prijedlog bez zadrške podržava HDZ, dok je SDP-ova potpora uvjetna, oni se protive jedinstvenom porezu na CO₂

ko je u njihovom transportu korišteno gorivo sa smanjenim CO₂.

- Ide se i ići će se na jačanje svijesti kod potrošača da je emisija ugljikovog dioksida štetna. Osim kao porezno, to može funkcionirati i kao carinsko rješenje, ali carine su neprihvatljive unutar jedinstvenog europskog tržišta. Ako se takva mjeru uvođi prema izvaneuropskim zemljama, postavlja se pitanje njezine uskladenosti s odredbama WTO-a - zaključuje ORaH-ov europarlamentarac.

Uvođenje poreza na CO₂ dramatično bi djelovalo na troškove poslovanja europskih tvrtki. U studiji Europskog gospodarskog i socijalnog odbora (EGSO), savjetodavnog tijela EU-a koje je ljetos institucijama Unije podastrijelo analizu uvođenja poreza na zaštitu okoliša,

iznosi se procjena da bi porezom na CO₂ bilo obuhvaćeno između 0,3 i jedan posto BDP-a svake od država članica, ovisno o veličini i strukturi ekonomije zemalja članica. Na primjeru Hrvatske to znači da bi se primjenom "ugljikovog" poreza u državni i proračun EU-a silo između milijardu i 3,3 milijarde kuna. Prihod bi, prema zamisli EGSO-a, dijeliće članice i središnja blagajna uz Bruxelles i riječ je, bez sumnje, o vrlo moćnoj finansijskoj "toljagi" prema uvoznicima.

Stečevina EU-a

Čini se da su s Davorom Škrlecom suglasni u SDP-u. Dok u HDZ-u prijedlog Mosta za zaštitu domaće proizvodnje hrane uvođenjem poreza na CO₂ podržavaju bez zadrške, uz napomenu da mora biti uskladen sa stečevinom EU-a, što ne spori ni Most, SDP podržava rečenu zaštitu domaće "spize", ali ne kroz takav oblik oporezivanja. Socijaldemokrati, naime, u svom odgovoru Mostu izražavaju protivljenje uvođenju jedinstvenog poreza na CO₂ i zalažu se za promicanje proizvoda "niskougljikovog otiska". Ugljikov otisak hrane je ukupno zagadenje okoliša prilikom njezina uzgoja, prerade, transporta, skladištenja i odlaganja kao otpada. No, kako bi se pomoglo proizvodnici ugljikovog otiska na ustrbi onih drugih, socijaldemokrati ne otkrivaju.

Švedski model

●● U analizi Europskog gospodarskog i socijalnog odbora o uvođenju poreza na zaštitu okoliša kao mogući uzor navodi se "švedski porez na ugljikov dioksid". Švedska je prva, još 1991. počela oporezivati emisiju CO₂ u raznim djelatnostima (transport, industrija, energetika), a među članicama EU-a koje su u tome najdalje dogurale uz Švedsku spominju se Finska, Danska i Nizozemska.